

da se nasmehnem minulemu
dnevu. Četudi zamudiš – ne,
ne, jaz nisem Boter Mesec,
ne bom te pošiljal, da bi
za kazen svetila na kakšni
drugi Zemlji kakšnemu drugemu
Roku. Preveč sem odvisen od
tvojega zvezdnega prahu,
ki mi kot koščki sreče
osvetljujejo neznano in
skrivnostno Rimsko cesto.

• • •

Ni ne dobro ne slabo
ne črno ne modro.
Živeči na robu diha
trepetajoč od izgubljenega pisma,
ki občudoval bi ga vsak poet:
še vedno imam umazane roke,
zbledel je nasmeh, zagon,
na krilih se vosek stopil je.
Igram se s svinčnikom,
poslušam radio, a ga ne slišim.
Romantika – bull shit!
Vse je le pesek v oči,
ostane le bolečina.
Ne – zato ne rabiš droge,
dosti je le nesrečna ljubezen.

JOŽE PETERNELJ-MAUSAR

Žiri

KOLHOZ V PRISMODAVCIH

PRIŠLA JE ŽE DRUGA ZIMA IN Z NJO BOŽIČ

Policaj Karabač je imel že ves mesec polne roke dela. Paragrafi ministra Emila in Čuka so bili strogi. Zato pa so v Prismodovcih imeli srečo z dobrim policajem Karabačem. Ta bo že uredil po »zakonu«. Tako je zahteval tudi gozdar Čuk.

»Predvsem prosim, da se za božič ne bo odsekala nobena smrečica.«

»Misliš na kolhozni ali na privatni zemlji?«

»Nikjer! Razumeš, nikjer. Zdaj so gozdovi naši, pod mojo komando.«

»Prav, tovariš Čuk. Vse bo po zakonu,« je rekel ponižni in hudomušni Tepkar. Pa je svoje moral dodati še Klofutar. »To je eno, kar ti je naročil Čuk. Drugo pa je: vse gostilne, čeravno so naše, zapreti točno ob desetih zvečer. Nihče se ne bo tam grel in čakal polnočnice. Dovolj nam je teh pravljic o božiču in čas je, da se tudi v Prismodovcih spametujejo in spoznajo, da je prava resnica samo na naši modri strani!«